

прѣзь една гора дѣто имаше много дивъ медъ, потопи крайтъ на тоягата си въ медтъ и ъде отъ него. Като са научи царьтъ за туй прѣстѣпаніе на заповѣдта му, искаше да прѣдаде сына си на смърть. Но подвигътъ на тогози противъ враговетѣ, и негодованіето на народътъ за безрасъждната тѣзи строгость отървахъ го отъ смъртъта. (Царс. я. іѣ. 24—44.)

§. 108. *Саулъ отхвърленъ отъ Бога за прѣслушаніе. Давидъ са помазва царь намѣсто него.*

Подиръ туй Саулъ по Божіе повѣленіе подига бой срѣщо Амаликитянитѣ; и отъ най напрѣдъ управя работата добрѣ, защото и враговетѣ имъ изби и царя имъ олови живъ: но много прогнѣви Бога, защото противъ Божіето запретеніе удържа часть отъ непріятелскитѣ користи. Заради туй Богъ го отхвърли и намѣсто него са избра и отъ Самуила помаза Давидъ, момъкъ младъ, и отъ колѣното Іудово. (Цар. я. еі. сі. 13.)

§. 109. *Саулъ са смутява отъ лукавъ духъ и Давидъ са призовава при дворътъ.*

Като прѣзрѣ Саулъ Божитѣ заповѣди, дойде на него духъ лукавъ и често падаше въ бѣснота. Тогази придворнитѣ му го убѣдихъ да призове человекъ, който умѣе да свире на китара за да успокоява вълненіето на душата му. Призова са слѣдователно Давидъ, като искусенъ въ този занаятъ, и за туй са считаеше като единъ отъ царскитѣ служители. И тѣй, когато лукавий духъ безпокоеше Саула, Давидъ свирѣше на китарата и са укротяваше бѣснотата на царьтъ. (Царс. я. сі. 15.)